

Beløb af 300 Kr. eller derover; jeg vilde anse det for mere passende at fastsætte et Beløb af 500 Kr. eller derover. Disse Ønsker ere fremsatte ved et Møde af Voldgiftsformændene i Midtjylland, og jeg kan ikke se rettere, end at de ere berettigede. Paa samme Møde blev der ogsaa fremsat et ligeledes efter min Mening berettiget Ønske om, at falsk Forklaring for Voldgiftsretten skulde være lige saa strafbar som falsk Forklaring for de almindelige Retter. Saa vidt jeg kan se, savnes der Ret for Voldgiftsformanden til at forlange Vidner afhørte i andre Jurisdiktioner. Jeg kender et Eksempel paa, at en Herredsfoged paa Fyn har nægtet at afhøre en Mand, hvis Vidnesbyrd vilde have haft den største Betydning i en Voldgiftssag, og det siger sig selv, at en saadan Vægning i høj Grad kan hemme Sagens Oplysning.

Det er uheldigt, at Restauranter og Beværtninger ofte bruges som Lokaler for Voldgiftssagers Behandling. Forhandlingen faar derved ganske naturligt et mindre solent Præg, og der, hvor der findes Tinghuse og paa nogen som helst Maade kan skaffes Plads i disse, burde der anvises Voldgiftsretten Værelser til Behandling af Sagerne.

Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger. Hvis vi faa den nye Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr, ansér jeg det ogsaa for rettest, at den revideres inden 5 Aars Forløb, og henstiller til den højtærede Minister, at han lader udarbejde en Vejledning for Voldgiftsmændene, saaledes at disse af Vejledningen kunne se de indvundne Erfaringer, og de Afgørelser, som Justitsministeriet har truffet med Hensyn til den gældende Lovs Forstaaelse.

Dinesen: Tilfældige Omstændigheder bevirke, at jeg skal udtale et Par Ord om det foreliggende Spørgsmaal. Saa vidt jeg har kunnet bygge paa Meddelelser fra andre, har Loven virket godt, idet den i væsentlige Henseender har virket efter sin Hensigt. Det udelukker jo ikke, at der mange Steder kan være begaaet Fejl, det turde være Tilfældet ved enhver Begyndelse med at lovgive paa et saadant Omraade som det, den Lov, der nu foreligger til Revision, handler om. Det kan man ikke undre sig over, og det er derfor ganske naturligt, at man sikrer sig en Revisionsfrist. Jeg mener nu, der i ikke ringe Grad kan hjælpes paa Forholdene ved den Appellinstans, som foreslaas indført. Jeg

udtaler min Anerkendelse af, at Ministeren har foreslaaet den. I øvrigt er jeg nærmest enig med dem, der finde, at der ikke er Anledning til at sætte en Jurist i Spidsen for de almindelige Voldgiftsdomstole omkring i Landet. Jeg har hørt Udtalelser fra ikke saa faa kyndige Sider om, at skulde der her ske en Forandring, vilde det ligge nærmere at antage en Dyr-læge som Medlem, eller at man i hvert Fald tog en Dyr-læge med paa Raad ved Afgørelser. Det vilde være en sagkyndig Bistand af praktisk og naturlig Art, som efter det Syn, jeg har kunnet erhverve mig paa Sagen, ikke vilde være at foragte.

Hvad Lovens Virkning i øvrigt angaar, er der et Forhold i Landhandelen, som jeg tror, den i ikke ringe Grad retter paa. Jeg tror, at den har virket til, at de saakaldte Helmusprangere ere forsvundne, det er en Art Handelsmænd, som der ikke er Trang til.

Der er et andet Forhold, min Opmærksomhed er henledt paa. Det vilde være ønskeligt, at der gaves mere udvidet Ret for Voldgiftsdomstolene til Indkaldelse til Forklaring af alle dem, der have deltaget i en Handel, naar det kun sker indenfor en i Loven begrænset Tid. Det skal have været en Mangel ved den hittil gældende Lov, at der ikke har været tilstrækkelig Adgang til saadan Indkaldelse til Afhøring. I øvrigt berøve de udførlige Udtalelser fra anden Side mig yderligere Anledning til at sige noget nærmere om den foreliggende Sag.

Rasmus Hansen: Jeg er fuldt ud enig i de Udtalelser, Ordføreren for Flørtallet fremsatte i Gaar, og jeg er fuldstændig uenig i de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), men det skal jeg senere komme tilbage til. Spørgsmaalet om, hvorledes man paa den bedste, simpleste og mest praktiske Maade skal faa de Tvistigheder, der opstaa angaaende Handelen om Husdyr, afgjort, er et gammelt Spørgsmaal. Allerede for mange Aar tilbage have Landbrugerne flere Gange fremsat stærke Ønsker om at faa en anden Ordning end den almindelige Retsordning, men Landbrugerne have ogsaa altid været klare over, at det vilde blive et meget vanskeligt Omraade at lovgive paa. For Resten kunne vi godt sige, at det er helt umuligt at give bestemte Lovregler angaaende Handel med Husdyr, fordi Handel med Husdyr omfatter saa mange forskellige Forhold, saa mange Variationer.